

**Примітки до квартальної фінансової звітності за
I квартал 2023 рік**

**ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «ІЛОН КАПІТАЛ»
станом на 31.03.2023 р.**

1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «ІЛОН КАПІТАЛ».

Примітки до проміжної квартальної фінансової звітності станом на 31.03.2023 року.

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «ІЛОН КАПІТАЛ», скорочена назва ТОВ «ФК «ІЛОН КАПІТАЛ» (надалі – Товариство), зареєстроване 25.11.2021 року, номер запису про включення відомостей про юридичну особу 1000701020000094381. Код ЄДРПОУ 44641581.

Місцезнаходження: УКРАЇНА, 01133, М.КИЇВ, ПЕЧЕРСЬКИЙ Р-Н, Б-Р ЛЕСІ УКРАЇНКИ, БУД. 26, КОРП. Б, КВ.902

Телефон: +38(095)-211-00-00

Основний вид діяльності Товариства за КВЕД: 64.99 Надання інших фінансових послуг (крім страхування та пенсійного забезпечення), н.в.і.у.

Розмір зареєстрованого статутного капіталу 5 100 000,00 грн. (П'ять мільйонів сто тисяч грн. 00 коп.)

Статутний капітал сформований грошовими коштами в грудні 2021 року.

Відомості про розподіл статутного капіталу ТОВ «ФК «ІЛОН КАПІТАЛ» на звітну дату 31.03.2023 року:

Учасник	Частка в статутному капіталі, грн.	Частка в статутному капіталі, %
ТОВ «КОР ФІНАНС», Код ЄДРПОУ: 44592299	5 100 000,00	100%
Всього	5 100 000,00	100%

Кінцевий бенефіціарний власник (контролер) – ДЖАФАРЯН РУСТАМ АРМЕНОВИЧ, Україна, 61112, Харківська обл., місто Харків, проспект Тракторобудівників, будинок 92Б, квартира 136.

Вищим органом управління товариством є Загальні збори учасників. Загальне керівництво Товариством здійснює Директор, який призначається Загальними зборами учасників.

З 27.09.2022 року по теперішній час Директор - ДЖАФАРЯН РУСТАМ АРМЕНОВИЧ.

2. ЗАГАЛЬНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень. Концептуальною основою квартальної фінансової звітності Товариства є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством Річна квартальна фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні квартальної фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.2. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України - гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.3. Припущення про безперервність діяльності

Річна квартальна фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Річна квартальна фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

Управлінський персонал, оцінюючи доречність припущення про безперервність, бере до уваги всю наявну інформацію щодо майбутнього - щонайменше на 12 місяців з кінця звітного періоду. Таким чином, у результаті оцінювання управлінський персонал не має інформації про суттєві невизначеності, пов'язані з подіями чи умовами, які можуть спричинити значний сумнів щодо здатності Товариства продовжувати діяльність на безперервній основі.

2.4. Рішення про затвердження квартальної фінансової звітності

Проміжна фінансова звітність Товариства затверджується 05 квітня 2023 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.5. Звітний період квартальної фінансової звітності

Квартальна фінансова звітність сформована за період з 01.01.2023 року по 31.03.2023 року.

3. СУТТЄВІ ПОЛОЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

3.1. Основи оцінки, застосовані при складанні фінансової звітності.

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної вартості активів та справедливої або амортизованої вартості фінансових активів та зобов'язань відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», а також інвестиційної нерухомості, яка відображається за справедливою вартістю відповідно до МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість». Оцінка справедливої вартості здійснюється з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б отримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Зокрема, використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1 Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівником Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами».

3.2.2 Інформація про зміни в облікових політиках

Нові та переглянуті стандарти та тлумачення:

Нові стандарти, роз'яснення та поправки до чинних стандартів та роз'яснення, які вперше застосовані Компанією у звітному році

МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу»

Актуалізація посилань в МСФЗ (IFRS) 3 на Концептуальні основи підготовки фінансової звітності, не змінюючи вимог до обліку для об'єднання бізнесів. IFRS 3 визначає, як компанія повинна враховувати активи та зобов'язання, які вона купує внаслідок об'єднання бізнесу. IFRS 3 вимагає, щоб компанія посилалася на Концептуальні основи фінансової звітності, щоб визначити, що визнається активом чи зобов'язанням. У поточній редакції з метою застосування IFRS 3 замість положень Концептуальних основ, випущених у 2018 році, покупці повинні використовувати визначення активу та зобов'язання та відповідні вказівки, викладені у Концептуальних основах, прийнятих Радою з МСФЗ у 2001 році. З 1 січня 2022 року оновлено посилання відповідно до якого, покупці повинні посилатися на Концептуальні засади, випущені у 2018 році, для визначення того, що складає актив чи зобов'язання. Додано виняток щодо зобов'язань і умовних зобов'язань. Цей виняток передбачає, що стосовно деяких видів зобов'язань і умовних зобов'язань організація, яка застосовує МСФЗ (IFRS) 3, повинна посилатися на МСБО (IAS) 37 «Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи» або на Роз'яснення КТМФЗ (IFRIC) 21 «Збори», а не на Концептуальні основи фінансової звітності 2018 року. Дата застосування 01.01.2022. Дані зміни не впливають на показники фінансової звітності Компанії.

МСБО 16 «Основні засоби»

Поточною редакцією п.17 IAS 16 передбачено, що до первісної вартості об'єкта основних засобів включаються витрати на перевірку активу, зменшені на суму чистих надходжень від продажу виробів,

вироблених у процесі доставки та перевірки активу. Наприклад, витрати на тестування обладнання включаються до первісної вартості за мінусом прибутку від продажу зразків, отриманих у процесі тестування, а витрати на випробування свердловини включаються до первісної вартості за мінусом прибутку від продажу нафти та газу, добутих у результаті випробування свердловини. З 1 січня 2022 року забороняється вираховувати з вартості основних засобів суми, отримані від продажу вироблених виробів в періодах, коли компанія готує актив до використання за призначенням. Натомість компанія визнаватиме таку виручку від продажів та відповідні витрати у складі прибутку або збитку. Дата застосування 01.01.2022. Дані зміни враховуються при підготовці фінансової звітності Компанії.

МСБО 37 «Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи»

Поточною редакцією п. 68 IAS 37 не уточнюється, які саме витрати слід брати до уваги при оцінці витрат на виконання контракту з метою ідентифікації його обтяжливості. Внаслідок цього існує розбіжність у методиках врахування витрат, що призводить до відмінностей у фінансовій звітності компаній, які мають у своїх портфелях обтяжливі договори. З 1 січня 2022 року до п. 68 IAS 37 внесено зміни, внаслідок яких встановлено, що витрати на виконання договору включають витрати, які безпосередньо пов'язані з цим договором, а також:

(а) додаткові витрати на виконання цього договору, наприклад, прямі витрати на оплату праці та матеріали; і

(б) розподілені інші витрати, безпосередньо пов'язані з виконанням договорів, наприклад, розподілену частину витрат на амортизацію об'єкта основних засобів, що використовується для виконання в числі інших та даного договору. Поправки уточнюють, що «витрати на виконання договору» являють собою витрати, безпосередньо пов'язані з договором - тобто прямі та розподілені витрати. Дата застосування 01.01.2022. Дані зміни враховуються при підготовці фінансової звітності Компанії.

Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2021): МСФЗ (IFRS) 1 «Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності»

Пункт D16 (а) МСФЗ 1 надає дочірній організації, яка вперше починає застосовувати МСФЗ пізніше, ніж її материнська компанія, звільнення щодо оцінки його активів та зобов'язань. Виняток, передбачений пунктом D16 (а) IFRS 1, не застосовується до компонентів капіталу. Відповідно, до внесення поправки до IFRS 1 від дочірньої організації, яка вперше застосовувала МСФЗ пізніше, ніж її материнська компанія, могли вимагати вести два окремі обліку для накопичених курсових різниць, заснованих на різних датах переходу на МСФЗ. Поправка до IFRS 1 розширює звільнення, передбачене пунктом D16 (а) IFRS 1, на накопичені курсові різниці, щоб скоротити витрати для компаній, що вперше застосовують МСФЗ. Поправка дозволяє дочірньому підприємству, що застосовує IFRS 1: D16 (а) (яке переходить на МСФЗ пізніше своєї материнської компанії), виконати оцінку накопиченого ефекту курсових різниць у складі іншого сукупного доходу - на підставі такої оцінки, виконаної материнською компанією на дату її переходу на МСФЗ. Дата застосування 01.01.2022. Дані зміни не впливають на показники фінансової звітності Компанії.

Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2021): МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти»

Поправка пояснює, які комісії враховує компанія, коли вона застосовує тест «10 відсотків», передбачений пунктом B3.3.6 IFRS 9 для оцінки того, чи є модифікація фінансового інструменту суттєвою і чи слід припиняти визнання фінансового зобов'язання. Так, з 1 січня 2022 року при визначенні величини виплат комісійної винагороди за вирахуванням отриманої комісійної винагороди позичальник враховує тільки суми комісійної винагороди, виплата або отримання яких провадилися між цим позичальником та відповідним кредитором, включаючи комісійну винагороду, виплачену від імені один одного.

Тобто, комісійна винагорода, що включається в «10-відсотковий» тест при припиненні визнання фінансових зобов'язань, включає тільки винагороду, сплачене між позикодавцем і позикоотримувачем, включаючи винагороду, сплачену або отриману від інших сторін.

Якщо заміна одного боргового інструменту на інший або модифікація його умов відображається в обліку як його погашення, всі понесені витрати або виплачена комісійна винагорода визнаються як частина прибутку або збитку від погашення відповідного боргового зобов'язання. Якщо заміна одного боргового інструменту на інший або модифікація його умов не відображається в обліку як погашення, то на суму всіх понесених витрат або виплаченої комісійної винагороди коригується балансова вартість відповідного боргового зобов'язання, і це коригування амортизується протягом строку дії модифікованого зобов'язання, що залишився. Дата застосування 01.01.2022. Дані зміни враховуються при підготовці фінансової звітності Компанії.

Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2021): МСФЗ (IAS) 41 «Сільське господарство»

Поправка стосується ефекту оподаткування при визначенні справедливої вартості. В даний час відповідно до пункту 22 IAS 41 при визначенні справедливої вартості шляхом дисконтування грошових потоків компанії виключають із розрахунку грошові потоки з оподаткування. Поправка виключає вимогу IAS 41:22, яка вказує, що грошових потоки, пов'язані з оподаткуванням, не включаються до розрахунків справедливої вартості біологічних активів. Поправка приводить IAS 41 до відповідності IFRS 13. З 1 січня 2022 року вимогу про виключення податкових потоків коштів при оцінці справедливої вартості пункту 22 IAS 41 скасовано. Дата застосування 01.01.2022. Дані зміни не впливають на фінансову звітність Компанії.

Стандарти, які були випущені, але ще не вступили в силу

Нижче наводяться стандарти і роз'яснення, які були випущені, але ще не вступили в силу на дату випуску фінансової звітності Компанії. Компанія має намір застосувати ці стандарти з дати їх вступу в силу.

МСБО 1 «Подання фінансової звітності»

Поправки роз'яснюють критерій у МСБО 1 для класифікації зобов'язання як довгострокового: вимога до суб'єкта господарювання мати право відкласти погашення зобов'язання принаймні на 12 місяців після звітного періоду.

Сутність поправок:

- уточнено, що зобов'язання класифікується як довгострокове, якщо у організації є право відстрочити врегулювання зобов'язання щонайменше на 12 місяців, а право компанії на відстрочку розрахунків має існувати на кінець звітного періоду;
- класифікація залежить тільки від наявності такого права і не залежить від імовірності того, чи планує компанія скористатися цим правом - на класифікацію не впливають наміри чи очікування керівництва щодо того, чи компанія реалізує своє право на відстрочку розрахунків;
- роз'яснення впливу умов кредитування на класифікацію - якщо право відстрочити врегулювання зобов'язання залежить від виконання організацією певних умов, то дане право існує на дату закінчення звітного періоду тільки в тому випадку, якщо організація виконала ці умови на дату закінчення звітного періоду. Організація повинна виконати ці умови на дату закінчення звітного періоду, навіть якщо перевірка їх виконання здійснюється кредитором пізніше; і «урегулювання» визначається як погашення зобов'язань грошовими коштами, іншими ресурсами, що представляють собою економічні вигоди, або власними дольовими інструментами, які класифікуються як капітал.

Дата застосування 01.01.2023. Управлінський персонал проводить дослідження щодо потенційного впливу вказаних змін на фінансову звітність Компанії.

МСБО 1 «Подання фінансової звітності»,

Практичні рекомендації (IFRS PS) 2 «Формування суджень про суттєвість»

Поправки включають:

Заміна вимог до компаній розкривати свої «основні положення» облікової політики (significant accounting policies) вимогою розкривати «суттєві положення» облікової політики (material accounting policies); і

Додавання керівництва про те, як компаніям слід застосовувати концепцію суттєвості при прийнятті рішень щодо розкриття облікової політики.

Інформація про облікову політику є суттєвою, якщо, розглядаючи разом з іншою інформацією, включеною до фінансової звітності, вона за обґрунтованими очікуваннями могла б вплинути на рішення, які основні користувачі фінансової звітності загального призначення роблять на основі цієї звітності.

Хоча операція, інша подія або умова, з якою пов'язана інформація про облікову політику, може бути суттєвою (сама по собі), це не обов'язково означає, що відповідна інформація про облікову політику є суттєвою для фінансової звітності.

Розкриття несуттєвої інформації про облікову політику може бути прийнятним, хоч і не вимагається. Дата застосування 01.01.2023. Управлінський персонал проводить дослідження щодо потенційного впливу вказаних змін на фінансову звітність Компанії.

МСБО 8 «Облікова політика, зміни в облікових оцінках та помилки»

До появи цих поправок, МСФЗ (IAS) 8 включав визначення облікової політики та визначення зміни у бухгалтерських оцінках. Поєднання визначення одного поняття (облікова політика) з іншим визначенням змін (зміна у бухгалтерських оцінках) приховує різницю між обома поняттями.

Щоб зробити цю відмінність більш ясною, Рада з МСФЗ вирішила замінити визначення зміни у бухгалтерських оцінках визначенням бухгалтерських оцінок.

Поправки замінюють визначення змін у бухгалтерських оцінках визначенням бухгалтерських оцінок. Згідно з новим визначенням, бухгалтерські оцінки - це «грошові суми у фінансовій звітності, оцінка яких пов'язана з невизначеністю» (monetary amounts in financial statements that are subject to measurement uncertainty).

Компанія здійснює бухгалтерську оцінку задля досягнення мети, поставленої в облікової політиці. Виконання бухгалтерських оцінок включає використання суджень чи припущень з урахуванням останньої доступної надійної інформації.

Ефекти зміни вихідних даних або методу оцінки, використаних для виконання бухгалтерської оцінки, є змінами в бухгалтерських оцінках, якщо вони не є результатом виправлення помилок попереднього періоду.

Дата застосування 01.01.2023. Управлінський персонал проводить дослідження щодо потенційного впливу вказаних змін на фінансову звітність Компанії.

МСБО 12 «Податки на прибуток»

Операція, яка не є об'єднанням бізнесів, може призвести до початкового визнання активу та зобов'язання та на момент її здійснення не впливати ні на бухгалтерський прибуток, ні на оподатковуваний прибуток.

Наприклад, на дату початку оренди орендар, як правило, визнає зобов'язання з оренди та включає ту саму

суму у початкову вартість активу у формі права користування. Залежно від застосовного податкового законодавства при первісному визнанні активу та зобов'язання щодо такої операції можуть виникнути рівновеликі оподатковувані та тимчасові різниці, що віднімаються. Звільнення, передбачене пунктами 15 і 24, не застосовується до таких тимчасових різниць, і тому організація визнає відкладене податкове зобов'язання та актив, що виникло.

Компанія, що застосовує поправку вперше, має на дату початку самого раннього з представлених порівняльних періодів:

(а) визнати відстрочений податковий актив – тією мірою, в якій є ймовірним наявність у майбутньому оподаткованого прибутку, проти якого можна зарахувати цю від'ємну тимчасову різницю, відкладене податкове зобов'язання щодо всіх тимчасових різниць, що віднімаються та оподатковуються, пов'язаних:

(i) з активами у формі права користування та зобов'язаннями з оренди; і

(ii) з визнаними зобов'язаннями щодо виведення об'єктів з експлуатації, відновлення навколишнього середовища та аналогічними зобов'язаннями та із сумами цих зобов'язань, включених до первісної вартості відповідного активу;

(b) визнати сумарний ефект первинного застосування цих поправок як коригування вступного сальдо нерозподіленого прибутку (або іншого компонента власного капіталу, залежно від ситуації) на зазначену дату. Дата застосування 01.01.2023р. Дозволяється дострокове застосування.

Дата застосування 01.01.2023. Управлінський персонал проводить дослідження щодо потенційного впливу вказаних змін на фінансову звітність Компанії.

МСФЗ 17 Страхові контракти

Виключення деяких видів договорів зі сфери застосування МСФЗ 17

Спрощене подання активів і зобов'язань, пов'язаних з договорами страхування в звіті про фінансовий стан
Вплив облікових оцінок, зроблених в попередніх проміжних фінансових звітностях

Визнання і розподіл аквізиційних грошових потоків

Зміна у визнанні відшкодування за договорами перестрахування в звіті про прибутки і збитки

Розподіл маржі за передбачені договором страхування інвестиційні послуги (CSM)

Можливість зниження фінансового ризику для договорів вхідного перестрахування і непохідних фінансових інструментів

Перенесення дати вступу в силу МСФЗ 17, а також продовження періоду звільнення від застосування МСФЗ (IFRS) 9 для страхових компаній до 1 січня 2023 року

Спрощений облік зобов'язань по врегулюванню збитків за договорами, які виникли до дати переходу на МСФЗ 17

Послаблення в застосуванні технік для зниження фінансового ризику

Можливість визначення інвестиційного договору з умовами дискреційного участі в момент переходу на новий стандарт, ніж в момент виникнення договору

Дата застосування 01.01.2023. Дані зміни не впливають на фінансову звітність Компанії.

МСФЗ (IFRS) 10 «Консолідована фінансова звітність» та МСБО (IAS) 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства» «Продаж або внесок активів у угодах між інвестором та його асоційованою організацією чи спільним підприємством»

Поправки до МСФЗ (IFRS) 10 та МСБО (IAS) 28 застосовуються до випадків продажу або внеску активів між інвестором та його асоційованою організацією чи спільним підприємством. Зокрема, поправки роз'яснюють, що прибутки або збитки від втрати контролю над дочірньою організацією, яка не є бізнесом, в угоді з асоційованою організацією або спільним підприємством, які враховуються методом участі в капіталі, визнаються у складі прибутків або збитків материнської компанії лише у частці інших непов'язаних інвесторів у цій асоційованій організації чи спільному підприємстві. Аналогічно, прибутки чи збитки від переоцінки до справедливої вартості решти частки в колишній дочірній організації (яка класифікується як інвестиція в асоційовану організацію або спільне підприємство і враховується методом участі в капіталі) визнаються колишньою материнською компанією тільки в частці незв'язаних інвесторів у нову асоційовану організацію або спільне підприємство.

Дата застосування 01.01.2023. Управлінський персонал проводить дослідження щодо потенційного впливу вказаних змін на фінансову звітність Компанії.

Товариство не застосовувало нові або змінені стандарти, які були видані Радою з МФСЗ, але ще не набули чинності для фінансового року, що почався з 1 січня 2022 року.

Керівництво Товариства очікує, що нові стандарти та зміни будуть застосовані при складанні фінансової звітності після набуття ними чинності.

В даний час керівництво оцінює ефект потенційного впливу змінених стандартів на фінансову звітність Товариства.

3.2.3 Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» та форми приміток, що розроблені відповідно до МСФЗ.

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно з МСФЗ та Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі «функції витрат» або «собівартості реалізації», згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на адміністративну діяльність.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців).

Класифікація фінансових інструментів

Класифікація фінансових інструментів здійснюється згідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- o фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку; ця категорія включає поточні фінансові інвестиції, грошові кошти та їх еквіваленти, корпоративні права інших суб'єктів господарювання та інші фінансові активи, які Товариство утримує з метою перепродажу;
- o фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю; вони включають торгову дебіторську заборгованість, заборгованість по виданим позикам, облігації та інші фінансові активи, що утримуються з метою отримання договірних грошових потоків та відсоткових доходів (за наявності).

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- o фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю; сюди відносяться всі договірні зобов'язання Товариства;
- o фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку; Товариством не використовуються.

Первісне визнання фінансових активів

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю.

При припиненні визнання фінансового активу у прибутку або збитку повністю визнається різниця між:

- а) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та
- б) отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взятє зобов'язання).

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою вартістю в разі одночасного дотримання обох зазначених нижче умов:

- фінансовий актив утримується в рамках бізнес-моделі, метою якої є утримання фінансових активів для одержання договірних грошових потоків; і
- договірні умови фінансового активу генерують у певні дати грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми,

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом, який обліковується за амортизованою вартістю.

При первісному визнанні фінансового активу формується резерв під очікувані кредитні збитки. Товариство переглядає чи змінився кредитний ризик за кожним фінансовим активом окремо. Товариство визначає три етапи збільшення кредитного ризику:

1) Низький кредитний ризик (строк виникнення до 30 днів) - Позичальник в найближчій перспективі має стабільну здатність виконувати прийняті на себе зобов'язання; несприятливі зміни економічних і комерційних умов в більш віддаленій перспективі можуть, але не обов'язково, знизити його здатність до виконання зобов'язання. Резерв кредитного ризику дорівнює 0,5% первісної вартості заборгованості. При цьому, за короткостроковою дебіторською заборгованістю, строк погашення якої менше 1 року - резерв кредитного ризику формується в розмірі 0,1% від первісної вартості заборгованості.

2) Значне збільшення кредитного ризику (аналіз всього життєвого циклу фінансового інструмента)-Значна зміна зовнішніх ринкових показників кредитного ризику (процентних ставок, курсів валют): значна зміна кредитного рейтингу (зовнішнього або внутрішнього)) фінансового інструменту або позичальника, порушення умов договору (прострочка понад 30 днів, але не більше 90 днів). Розмір резерву збільшується до 20% ймовірного кредитного збитку.

3) Кредитно - знецінений фінансовий актив (аналіз всього життєвого циклу фінансового інструмента) — Значні фінансові труднощі позичальника: порушення умов договору (прострочка понад 90 днів), поява ймовірності банкрутства або реорганізації позичальника. Розмір резерву збільшується до 100% ймовірного кредитного збитку.

Кредитний збиток визначається як різниця між: всіма передбаченими договором грошовими потоками та грошовими потоками, які Товариство очікує отримати (з урахуванням ймовірності), дисконтовані за первісною ефективною ставкою відсотка. При цьому амортизована вартість фінансового активу визначається наступним чином: Первісна вартість, зменшена на виплати в погашення основного боргу, збільшена на амортизацію за методом ефективної ставки відсотка, зменшена на резерв для забезпечення кредитних збитків.

При оцінці розміру очікуваних кредитних збитків до уваги також береться забезпечення з такого розрахунку, що балансова вартість активу не може бути меншою від очікуваних чистих договірних потоків з урахуванням ймовірних надходжень від реалізації заставного майна та стягнень на інші забезпечення.

3.3.2. Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Грошові кошти - це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті. Іноземна валюта - це валюта інша, ніж функціональна валюта України - гривня.

Грошові кошти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює номінальній вартості.

Подальша оцінка грошових коштів, представлених депозитами, здійснюється за амортизованою собівартістю.

Первісна оцінка грошових коштів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3 Дебіторська заборгованість та інші фінансові активи

Первісна оцінка дебіторської заборгованості

Товариство торговельну дебіторську заборгованість, заборгованість з виданих позик та іншу монетарну дебіторську заборгованість, що виникає в результаті договірних відносин Товариства, визначає та обліковує як фінансовий актив за МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти», а немонетарну за правилами, передбаченими для очікуваних до отримання активів.

Безумовна дебіторська заборгованість визнається як актив тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне право одержати грошові кошти або інші цінності. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості відбувається за амортизованою вартістю.

Застосовуючи аналіз дисконтованих грошових потоків, Товариство використовує одну чи кілька ставок дисконту, котрі відповідають переважаючим на ринку нормам доходу для фінансових інструментів, які мають в основному подібні умови і характеристики, включаючи кредитну якість інструмента, залишок строку, протягом якого ставка відсотка за контрактом є фіксованою, а також залишок строку до погашення основної суми та валюту, в якій здійснюватимуться платежі.

Поточну дебіторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Компанія здійснює дисконтування довгострокової дебіторської заборгованості. Дисконтування довгострокової дебіторської заборгованості не здійснюється, якщо різниця між номінальною ставкою дисконту та його середньою ринковою вартістю несуттєва (менш 2 відсоткових пунктів), тобто у випадку, якщо дебіторська заборгованість виникла на ринкових умовах.

Довгострокову заборгованість обов'язково необхідно дисконтувати у тому випадку, якщо вона утворилася від видачі не на ринкових умовах (безвідсоткова заборгованість або за ставкою, істотно нижче ринкової)

Зменшення корисності дебіторської заборгованості

Товариство оцінює станом на кожну звітну дату резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює:

- 12-місячним очікуваним кредитним збиткам у разі, якщо кредитний ризик на звітну дату не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання;
- очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструменту, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання.

У випадку фінансових активів кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь Товариства за договором і грошовими потоками, які Товариство обґрунтовано очікує одержати.

Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. При виконанні такої оцінки Товариство замість зміни суми очікуваних кредитних збитків використовує зміну ризику настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Для виконання такої оцінки Товариство порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язань) за фінансовим інструментом станом на звітну дату з ризиком настання дефолту за фінансовим інструментом станом на дату первісного визнання, і враховує при цьому обґрунтовано необхідну та підтверджувану інформацію, що є доступною без надмірних витрат або зусиль, і вказує на значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання.

Товариство може зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату.

У випадку фінансового активу, що є кредитно-знеціненим станом на звітну дату, але не є придбаним або створеним кредитно-знеціненим фінансовим активом, Товариство оцінює очікувані кредитні збитки як різницю між валовою балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків, дисконтованою за первісною ефективною ставкою відсотка за фінансовим активом. Будь-яке коригування визнається в прибутку або збитку як прибуток або збиток від зменшення корисності.

Поточні фінансові інвестиції

Товариство не визнає у фінансових інвестиціях банківські депозити зі строком погашення до 3 місяців, а також депозити з договірним строком погашення понад 3 місяці, якщо дострокове погашення таких депозитів не призведе до значних фінансових втрат. Такі депозити обліковуються у складі грошових коштів та їх еквівалентів. Натомість банківські депозити зі строком погашення від чотирьох до дванадцяти місяців з дати фінансової звітності, в разі, якщо дострокове погашення таких депозитів ймовірно призведе до значних фінансових втрат, визнаються в складі поточних фінансових інвестицій.

Товариство відносно всіх банківських депозитів має наступну модель розрахунку збитку від знецінення фінансового активу:

- а) при розміщенні депозиту в банку з високою надійністю на дату розміщення коштів резерв збитків розраховується в залежності від строку та умов розміщення (при розміщенні від 1 до 3-х місяців - розмір збитку складає 0%, від 4-х місяців до 1 року - 5% від суми розміщення);
- б) при розміщенні депозиту в банку з більш низьким кредитним рейтингом (спекулятивний рівень рейтингу, що присвоюється рейтинговими агентствами, які внесені до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств НКЦПФР) на дату розміщення коштів) резерв збитку розраховується у розмірі від 7% до 20% від суми вкладу в залежності в розміру ризиків.

Фінансові активи, доступні для продажу

До фінансових активів доступних для продажу, Товариство відносить інвестиції в акції та корпоративні права інших підприємств. Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю. Результати від зміни справедливої вартості доступного для продажу фінансового активу визнаються прямо у власному капіталі з відображенням у звіті про зміни у власному капіталі, за винятком збитків від зменшення корисності та збитків від іноземної валюти, доки визнання фінансового активу не буде припинено, коли кумулятивний прибуток або збиток, визнаний раніше у власному капіталі, слід визнавати у прибутку чи збитку.

Якщо існує об'єктивне свідчення зменшення корисності фінансового активу, доступного для продажу, сума кумулятивного збитку виключається з власного капіталу і визнається у прибутку чи збитку. Корпоративні права та неринкові акції, справедливую вартість яких неможливо визначити, обліковуються за собівартістю, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

Фінансові активи, утримувані до погашення

До фінансових активів, утримуваних до погашення, відносяться облігації та векселі, що їх Товариство має реальний намір та здатність утримувати до погашення. Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, Товариство відносить інвестиції в акції, облігації, корпоративні права, якщо Товариство придбало їх для продажу та не має наміру здійснювати контроль над компанією, акціями чи корпоративними правами якої володіє. Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю. Результати від зміни справедливої вартості доступного для продажу фінансового активу визнаються у прибутках після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі.

Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Товариство зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливую вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливую вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юктурі фондового ринку.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинений, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, Товариство відносить інвестиції в акції, облігації, корпоративні права, якщо Товариство придбало їх не для продажу та має намір здійснювати контроль над компанією, акціями чи корпоративними правами якої володіє. Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю.

3.3.4. Зобов'язання. Кредити банків

Поточні зобов'язання - це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Первісно кредити банків визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень мінус витрати на проведення операції.

У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної ставки відсотку, та будь-яка різниця між чистими надходженнями та вартістю погашення визнається у прибутках чи збитках протягом періоду дії запозичень із використанням ефективної ставки відсотка.

3.3.5. Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту - це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є мінімальна прийнятна для інвестора ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або - ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту залежить від валюти розрахунків та додатково має визначатися з урахуванням трьох факторів:

- а) вартості грошей у часі;
- б) вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;
- в) фактору ризику або міри ймовірності очікування у майбутньому доходів.

Інформація щодо ставки дисконтування береться за результатами аналізу власних договірних відсоткових ставок за банківськими запозиченнями за попередній фінансовий рік, або потенційних ставок за результатами переговорів з банками. А за відсутності фактичних та потенційних внутрішніх показників запозичень - із середньозважених ставок за подібними кредитами/депозитами, що отримується з офіційного сайту Національного банку України.

3.3.6. Згортання фінансових активів та зобов'язань.

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.4 Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та/або вартість яких більше 20 000 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю.

У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

3.4.2. Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів Товариство нараховується прямолінійним методом з використанням таких щорічних норм:

- машини та обладнання – 5 років
- меблі – 4 роки
- інші – 2 роки

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.4.4. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу з використанням щоквартальної норми 50%. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав. Амортизація нематеріальних активів, строк корисного використання яких встановити неможливо - не відбувається, такі активи утримуються на балансі за справедливою вартістю, з можливою переоцінкою раз на 5 років, якщо керівництво Товариства має професійне судження в необхідності проведення такої переоцінки.

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості

3.5.1. Визнання інвестиційної нерухомості

До інвестиційної нерухомості Товариство відносить нерухомість (землю чи будівлі, або частину будівлі, або їх поєднання), утримувану на правах власності або згідно з угодою про фінансову оренду з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: (а) використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або (б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість визнається як актив тоді і тільки тоді, коли: (а) є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю, (б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Якщо будівлі включають одну частину, яка утримується з метою отримання орендної плати та другу частину для використання у процесі діяльності Товариства або для адміністративних цілей, в бухгалтерському обліку такі частини об'єкту нерухомості оцінюються та відображаються окремо, якщо вони можуть бути продані окремо.

3.5.2. Первісна та послідовна оцінка інвестиційної нерухомості

Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості. Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання та будь-які витрати, які безпосередньо віднесені до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють, наприклад, винагороди за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Оцінка після визнання здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Справедлива вартість інвестиційної нерухомості зазвичай визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цін на ринку подібної нерухомості. Справедлива вартість незавершеного будівництва дорівнює вартості завершеного об'єкта за вирахуванням витрат на закінчення будівництва.

Якщо оцінити справедливую вартість неможливо, Товариство обирає для оцінки об'єктів інвестиційної нерухомості модель оцінки за собівартістю відповідно до МСБО 16 та застосовує такий підхід до всієї інвестиційної нерухомості, при цьому розкриваються причини, з яких не використовується справедлива вартість.

3.6. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.7. Облікові політики щодо оренди

Первісна оцінка активу в формі права користування.

Товариство на дату початку оренди оцінює і визнає на балансі актив у формі права користування за первісною вартістю, що включає:

- величину первісної оцінки зобов'язання з оренди;
- орендні платежі на дату початку оренди або до такої дати за вирахуванням отриманих стимулюючих платежів з оренди;
- будь-які початкові прямі витрати, понесені орендарем, включаючи мотиваційні виплати при укладанні договорів оренди з фізичними особами;
- оцінку витрат, які будуть понесені при демонтажі і переміщенні базового активу, відновленні ділянки, на якому він розташовується, або відновлення базового активу до стану, яке вимагається згідно з умовами оренди, за винятком випадків, коли такі витрати понесені для виробництва запасів. Товариство такі витрати визнає у складі первісної вартості активу в формі права користування в момент виникнення у неї зобов'язання щодо таких витрат.

Первісна оцінка зобов'язань.

На дату початку оренди Товариство оцінює зобов'язання з оренди з поступовим зниженням вартості орендних платежів, які ще не здійснені на цю дату. Орендні платежі дисконтуються з використанням процентної ставки, закладеної в договорі оренди, якщо така ставка може бути легко визначена. Якщо таку ставку визначити неможливо, Товариство використовує середню відсоткову ставку за кредитами банків за звітний рік. За відсутності кредитів береться ставка, за якою Товариство могло отримати кредит у звітному чи попередньому календарному році за результатами переговорів. Якщо кредити не отримувались і не планувались до отримання, то береться середня з початку поточного року процентна ставка за довгостроковими кредитами банку в національній валюті для суб'єктів господарювання, опублікована на офіційному сайті НБУ <https://bank.gov.ua/>.

На дату початку оренди орендні платежі, які включаються в оцінку зобов'язань з оренди, складаються з:

- фіксованих платежів за вирахуванням будь-яких стимулюючих платежів з оренди до отримання;
- змінних орендних платежів, які залежать від індексу або ставки, початково оцінені з використанням індексу або ставки на дату початку оренди;
- суми гарантованої ліквідаційної вартості;

Подальша оцінка активу в формі права користування.

Після дати початку оренди Товариство оцінює актив у формі права користування із застосуванням моделі обліку за первісною вартістю.

Для застосування моделі обліку за первісною вартістю Товариство оцінює актив у формі права користування за первісною вартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від знецінення з коригуванням на переоцінку зобов'язання по оренді в результаті перегляду (індексації) орендної плати.

При амортизації активу в формі права користування, Товариство керується МСБО 16 «Основні засоби».

Товариство амортизує актив у формі права користування починаючи від початку місяця, що настає після укладання договору оренди до більш ранньої з наступних дат: кінець місяця закінчення терміну корисного використання базового активу, що передано в оренду, кінець місяця, в якому припиняється визнання активу в формі права користування, або місяця закінчення строку оренди.

Подальша оцінка зобов'язань.

Товариство після дати початку оренди оцінює розрахунки по оренді наступним чином:

- збільшуючи балансову вартість для відображення відсотків по зобов'язанням з оренди;
- зменшуючи балансову вартість для відображення здійснених орендних платежів;
- переоцінюючи балансову вартість для відображення переоцінки або модифікації договорів оренди, або для відображення переглянутих в договірному порядку фіксованих орендних платежів. Відсотки за зобов'язаннями з оренди в кожному періоді протягом терміну оренди визнаються в сумі, яка розраховується з незмінної періодичної процентної ставки на залишок зобов'язання з оренди через використання субрахунку для відображення поточної частини орендних зобов'язань.

Після дати початку оренди Товариство визнає в фінансових витратах (за винятком випадків, коли витрати включаються до балансової вартості іншого активу з використанням інших чинних стандартів) відсотки по зобов'язанням з оренди, а змінні орендні платежі, не включені в оцінку зобов'язання з оренди - у собівартості, адміністративних чи збутових витратах залежно від цільового використання активів аналогічно до витрат з амортизації активів з права користування. Витрати по змінним платежам визнаються в періоді, в якому настає подія або умова, що призводить до здійснення таких платежів.

Чергові виплати з орендної плати (у тому числі з відображенням податкового кредиту з податку на додану вартість в оподатковуваних операціях) відображаються через окремий субрахунок поточних розрахунків за довгостроковими зобов'язаннями.

Переоцінка зобов'язань.

Товариство після дати початку оренди переоцінює зобов'язання з оренди лише якщо відбулася модифікація договору оренди, у тому числі:

- зміна розміру орендних платежів;
- зміна строку дії договору оренди;
- зміна предмету оренди;
- зміна порядку розрахунків за договором оренди (строки або черговість виплат);
- зміна планів Товариства щодо строків використання базового активу за погодженням з Орендодавцем;
- у інших випадках, передбачених МСФЗ 16, законом чи договором, коли змінюється балансова оцінка (приведена вартість) орендних платежів за договором.

3.8. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

3.9. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.9.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Товариство також створює резерв витрат на оплату щорічних (основних та додаткових) відпусток. Розрахунок такого резерву здійснюється на підставі правил Облікової політики Товариства. Розмір створеного резерву оплати відпусток підлягає інвентаризації на кінець року. Розмір відрахувань до резерву відпусток, включаючи відрахування на соціальне страхування з цих сум, розраховуються виходячи з кількості днів фактично невикористаної працівниками відпустки та їхнього середньоденного заробітку на момент проведення такого розрахунку. Також можуть враховуватися інші об'єктивні фактори, що впливають на розрахунок цього показника. У разі необхідності робиться коригуюча проводка в бухгалтерському обліку згідно даних інвентаризації резерву відпусток.

3.10. Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпустки.

Товариство щомісяця формує резерв відпусток. Розрахунок такого резерву здійснюється на підставі правил Облікової політики Товариства. Розмір створеного резерву оплати відпусток підлягає інвентаризації на кінець року. Розмір відрахувань до резерву відпусток, включаючи відрахування на соціальне страхування з цих сум, розраховуються виходячи з кількості днів фактично невикористаної працівниками відпустки та їхнього середньоденного заробітку на момент проведення такого розрахунку. Також можуть враховуватися інші об'єктивні фактори, що впливають на розрахунок цього показника. У разі необхідності робиться коригуюча проводка в бухгалтерському обліку згідно даних інвентаризації резерву відпусток.

3.11. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.11.1 Доходи та витрати

Товариство визнає дохід від надання послуг, коли (або у міру того, як) воно задовольняє зобов'язання щодо виконання, передаючи обіцяну послугу (тобто актив) клієнтові. Актив передається, коли (або у міру того, як) клієнт отримує контроль над таким активом.

При визначенні вартості винагороди від управління активами Товариство відповідно до МСФЗ 15 використовує метод оцінювання за результатом. До методу оцінювання за результатом належить, зокрема, аналіз виконання, завершеного на сьогоднішній день, оцінки досягнутих результатів. Враховуючи принципи професійного скептицизму для змінної вартості винагороди розрахунок доходу здійснюється на кінець кожного місяця.

Результат визначення розміру винагороди по управлінню активами оформлюється актом виконаних робіт, в якому відображається розрахунок (оцінка) досягнутих результатів на звітну дату. Дохід від продажу фінансових активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) Товариство передає договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу;
- б) Товариство передало покупцеві ризики та переваги від володіння, пов'язані з фінансовим активом;
- в) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
- г) суму доходу можна достовірно оцінити;
- д) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
- ж) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дивіденди визнаються доходом лише у разі, якщо:

- право Товариства на одержання виплат за дивідендами встановлено;
- є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з дивідендами, надійдуть до Товариства;
- суму дивідендів можна достовірно оцінити.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Витрати - це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звітті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звітті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звітті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звітті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені в зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.11.2. Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звітті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. ОСНОВНІ ПРИПУЩЕННЯ, ОЦІНКИ ТА СУДЖЕННЯ

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- 1) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- 2) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Операції, що не регламентуються МСФЗ, Товариством не здійснювалися.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офerti і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, Керівництво Товариства планує використовувати оцінки та судження які базуються на професійній компетенції працівників Підприємства, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків та моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких фінансових інструментів де оцінка, яка базується на професійній компетенції, досвіді та розрахунках є недостатньою, на думку керівництва є прийнятним та необхідним.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5. Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту - це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або – ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту має визначатися з урахуванням трьох факторів:

- а) вартості грошей у часі;
- б) вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;
- в) фактору ризику або міри ймовірності очікування у майбутньому доходів.

4.6. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

Відносно фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Товариство на дату виникнення фінансових активів та на кожную звітну дату визначає рівень кредитного ризику. Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків. Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному

періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Товариство з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Товариства щодо кредитних збитків.

4.7. Судження щодо правомірності застосування припущення щодо здатності вести діяльність на безперервній основі.

Активи та зобов'язання відображаються виходячи з того, що Компанія зможе реалізувати свої активи та погасити зобов'язання в звичайному ході своєї діяльності (в передбачуваному майбутньому). Керівництвом здійснювалася оцінка здатності суб'єкта господарювання безперервно продовжувати діяльність, Товариством виконуються вимоги нормативно-правових актів у сфері ринків фінансових послуг щодо мінімального розміру статутного капіталу та мінімального розміру активів. Отже, річна фінансова звітність станом на 31.03.2023 року складена на основі припущення про безперервність діяльності.

З другої половини 2019 року розпочалося глобальне розповсюдження COVID-19, яке суттєво вплинуло на економічне становище як України, так і світу в цілому. Значна кількість компаній в країні вимушені припиняти або обмежувати свою діяльність на невизначений на дату підготовки цієї фінансової звітності час. Заходи, що вживаються для стримування поширення вірусу, включаючи обмеження руху транспорту, карантин, соціальні дистанції, призупинення діяльності об'єктів інфраструктури, тощо уповільнюють економічну діяльність компаній. Фінансова система в країні на дату підготовки цієї фінансової звітності працює відносно стабільно, але має суттєві валютні ризики.

Тривалість та вплив пандемії COVID-19, а також ефективність державної підтримки на дату підготовки цієї фінансової звітності залишаються невизначеними, що не дозволяє з достатнім ступенем достовірності оцінити обсяги, тривалість і тяжкість цих наслідків, а також їх вплив на фінансовий стан та результати діяльності компанії в майбутніх періодах.

На кінець 2019 р. Всесвітня організація охорони здоров'я повідомляла про обмежене число випадків зараження COVID-19, але 31 січня 2020 року оголосила надзвичайну ситуацію в області охорони здоров'я, а 11 березня 2020 року - про початок пандемії з зв'язку зі стрімким поширенням COVID-19 в Європі та інших регіонах. Заходи, що вживаються по всьому світу з метою боротьби з поширенням COVID-19, призводять до необхідності обмеження ділової активності, а також до необхідності профілактичних заходів, спрямованих на запобігання поширенню інфекції. На тлі цих подій відбулося істотне падіння фондових ринків, скоротилися ціни на сировинні товари, зокрема, істотно знизилася ціна нафти, відбулося ослаблення української гривні до долара США і Євро, і підвищилися ставки кредитування для багатьох компаній, що розвиваються. Незважаючи на те, що на момент випуску даної квартальної

фінансової звітності ситуація все ще знаходиться в процесі розвитку, представляється, що негативний вплив на світову економіку і невизначеність щодо подальшого економічного зростання можуть в майбутньому негативно позначитися на фінансовому становищі і фінансових результатах компанії. Керівництво компанії уважно стежить за ситуацією і реалізує заходи щодо зниження негативного впливу зазначених подій на Товариство.

5. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ СПРАВЕДЛИВОЇ ВАРТОСТІ

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду. Товариство відбирає вхідні дані, які відповідають характеристикам активу чи зобов'язання, що їх брали б до уваги учасники ринку в операції з активом чи зобов'язанням.

5.2. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

Враховуючи що товариство створене 25.11.2021 року, зміни справедливої вартості активів та зобов'язань Товариства між датою первісного визнання та датою 31.03.2023 р. у фінансовій звітності відсутні.

Вплив періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток у звітному періоді відсутній.

5.3. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

В складі активів Товариства, що обліковуються за справедливою вартістю, є грошові кошти на поточному рахунку банку.

В подальшому товариство буде використовувати ієрархію справедливої вартості згідно вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості». Цей МСФЗ встановлює ієрархію справедливої вартості, у якій передбачено три рівня вхідних даних для методів оцінки вартості, що використовуються для оцінки справедливої вартості. Ієрархія справедливої вартості встановлює найвищий пріоритет для цін котирування

(нескоригованих) на активних ринках на ідентичні активи або зобов'язання (вхідні дані 1 -го рівня) та найнижчий пріоритет для закритих вхідних даних (вхідні дані 3-го рівня).

Вхідні дані 1-го рівня - це ціни котирування (нескориговані) на активних ринках на ідентичні активи або зобов'язання, до яких суб'єкт господарювання може мати доступ на дату оцінки.

Вхідні дані 2-го рівня - це вхідні дані (окрім цін котирування, віднесених до 1-го рівня), які можна спостерігати для активу чи зобов'язання, прямо або опосередковано. До вхідних даних 2-го рівня належать:

- а) ціни котирування на подібні активи чи зобов'язання на активних ринках;
- б) ціни котирування на ідентичні або подібні активи чи зобов'язання на ринках, які не є активними;
- в) вхідні дані, окрім цін котирування, які можна спостерігати для активу чи зобов'язання, наприклад:
 - (i) ставки відсотка та криві дохідності, що спостерігаються на звичайних інтервалах котирування;
 - (ii) допустима змінність; та
 - (iii) кредитні спреди

Вхідні дані 3-го рівня - це вхідні дані для активу чи зобов'язання, яких немає у відкритому доступі. Закриті вхідні дані слід використовувати для оцінки справедливої вартості, якщо відповідних відкритих даних немає, що передбачається в ситуаціях, коли діяльність ринку для активу або зобов'язання на дату оцінки незначна, або її взагалі немає. Отже, закриті вхідні дані мають відображати припущення, які використовували б учасники ринку, встановлюючи ціну на актив або зобов'язання, в тому числі припущення про ризик.

5.4. Переміщення між 1-м та 2-м рівнями ієрархії справедливої вартості

За період з 01.01.2023 року по 31.03.2023 року переведень між рівнями ієрархії не відбувалося.

5.5. Рух активів, що оцінюються за справедливою вартістю з використанням вихідних даних 3-го рівня ієрархії

В періоді з 01.01.2023 року до 31.03.2023 року рух активів, що оцінюються за справедливою вартістю, в межах рівня ієрархії не відбувався.

5.6. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість грошових коштів в порівнянні з їх балансовою вартістю не відрізняється.

	Балансова вартість на 31.03.2023	Справедлива вартість на 31.03.2023
Грошові кошти	10 тис. грн	10 тис. грн

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

6. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЄ СТАТТІ ПОДАНІ У ФІНАНСОВІЙ ЗВІТНОСТІ.

6.1. Основні засоби та нематеріальні активи

Станом на 31.03.2023 нематеріальні активи на балансі Товариства не обліковуються.

Станом на 31.03.2023 Основні засоби на балансі Товариства не обліковуються.

6.2. Дебіторська заборгованість

Довгострокова дебіторська заборгованість станом на 31.03.2023 складає **10,0 тис. грн** – це заборгованість за договором надання майна у фінансовий лізинг.

Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги станом на 31.03.2023 не обліковується.

Інша поточна дебіторська заборгованість станом на 31.03.2023 складає **12 300,00 тис. грн. це: - 5 099,0 тис. грн.** виникла в результаті набуття прав вимоги до ТОВ «КОР ФІНАНС» (код ЄДРПОУ 44592299) за Договором відступлення прав вимоги № ПВ-020222/01 від 02.02.2022 року.

-7 200,0 тис. грн. виникла в результаті викупу кредитів згідно Договору від 12.10.2022 року

-1,0 тис. грн виданий короткостроковий кредит.

6.3. Поточні фінансові інвестиції

Поточні фінансові інвестиції станом на 31.03.2023 відсутні

6.4. Грошові кошти

Станом на 31.03.2023 р. на поточному рахунку:

- у банку ПАТ "БАНК ВОСТОК" обліковуються грошові кошти в розмірі 9,0 тис. грн.

- у банку АТ "БАНК АЛЬЯНС" залишок 1,0 тис. грн.

6.5. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

Станом на 31.03.2023 року фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю не обліковуються.

6.5. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід

Станом на 31.03.2023 фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід не обліковуються.

6.7. Власний капітал

Зареєстрований (пайовий) капітал Товариства сформований у відповідності до законодавства України та сплачений повністю грошовими коштами. Розмір статутного капіталу станом на 31.03.2023 року складає 5 100 000 грн. (внесений в повному обсязі грошовими коштами).

Додатковий капітал: 28 січня 2022 року прийнято Рішення № 280122 сформувати додатковий капітал в сумі 7 500 грн. шляхом внесення грошових коштів на поточний рахунок.

Резервний капітал станом на 31.03.2023 р. відсутній.

Нерозподілений прибуток у складі власного капіталу Товариства станом на 31.03.2023 року становить **3 тис. грн.**

6.8. Зобов'язання та забезпечення

Станом на 31.03.2023 року поточні та інші зобов'язання складають **7 210,0 тис. грн:**

- 7 210,0 тис. грн – амортизована вартість поворотної фінансової допомоги, визначена по методу дисконтування, справедлива вартість на 31.03.2023 року

Станом на 31.03.2023 року обліковуються поточні забезпечення – резерв відпусток **- 1,0 тис. грн:**

6.9. Дохід

Дохід врахований методом дисконтування та визначення справедливої вартості від кредиторської заборгованості – **7,0 тис. грн.**

6.10. Витрати

Розмір адміністративних витрат становить **6 тис. грн.**

6.11. Чистий прибуток (збиток)

За результатом діяльності за період з 01.01.2023 р. по 31.03.2023 р. Товариство отримало прибуток **1 тис. грн.**

7. РОЗКРИТТЯ ІНШОЇ ІНФОРМАЦІЇ

7.1 Умовні зобов'язання.

7.1.1. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Станом на 31.03.2023 року у Товариства інша поточна дебіторська заборгованість складає **12 300,00 тис. грн.**

7.2. Розкриття інформації про пов'язані сторони

З метою даної фінансової звітності, сторони вважаються пов'язаними, якщо одна з них має можливість контролювати або значно впливати на фінансові й операційні рішення іншої сторони, як визначено в МСФО (IAS) 24 «Розкриття інформації про зв'язані сторони». При рішенні питання про те, чи є сторони пов'язаними, приймається в увагу зміст взаємин сторін, а не тільки їхня юридична форма. Для цілей даних фінансових звітів Товариства, власники Товариства, що володіють частками в статутному капіталі більшими ніж 20%, та вище керівництво вважаються пов'язаними сторонами.

Пов'язані особи Товариства - учасники, котрі мають частку в Статутному капіталі Товариства.

Кінцевим бенефіціаром (контролером) Товариства є - ДЖАФАРЯН РУСТАМ АРМЕНОВИЧ, Україна, 61112, Харківська обл., місто Харків, проспект Тракторобудівників, будинок 92Б, квартира 136.

До управлінського персоналу відносяться: директор – ДЖАФАРЯН РУСТАМ АРМЕНОВИЧ.

Інших пов'язаних осіб та інших операцій з пов'язаними особами та їх близькими родичами за звітний період Товариство не здійснювало.

8. ЦІЛІ ТА ПОЛІТИКИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РИЗИКАМИ

Керівництво визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

Управління ризиками має першочергове значення для ведення бізнесу Товариства і є важливим елементом її діяльності. Політика управління ризиками сконцентрована на непередбачуваності фінансових ринків і націлена на мінімізацію потенційного негативного впливу на фінансові показники Товариства. Оперативний і юридичний контроль має на меті забезпечувати належне функціонування внутрішньої політики та процедур з метою мінімізації операційних і юридичних ризиків. Діяльність Товариства пов'язана з різними фінансовими ризиками: операційним ризиком, ринковим ризиком, кредитний ризиком і ризиком ліквідності.

Політика з управління ризиками орієнтована на визначення, аналіз і управління ризиками, з якими стикається Товариство, на встановлення контролю за ризиками, а також постійний моніторинг за рівнем ризиків, дотриманням встановлених обмежень та політики управління ризиками.

Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

Враховуючи склад активів, для Товариства більш суттєвим є кредитний ризик.

Кредитний ризик - ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація (публічна інформація, що розкривається банками щодо звітності тощо) щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання.

Станом на 31.03.2023 р. кредитний ризик є низьким, що підтверджується чинниками, які враховують специфіку контрагентів, загальні економічні умови та оцінку як поточного, так і прогнозного напрямків зміни умов станом на звітну дату.

При визначенні рівня кредитного ризику фінансового активу у вигляді грошових коштів, розміщених на депозитних рахунках були враховані, в першу чергу, дані НБУ. Відповідно до цих даних складаються рейтинги банків.

Прогноз рейтингів - стабільний. Позичальник або окремих борговий інструмент з високим рейтингом характеризується дуже високою кредитоспроможністю порівняно з іншими українськими позичальниками або борговими інструментами. Знаки «+» та «-» позначають проміжний рейтинговий рівень відносно основного рівня.

Стабільний прогноз вказує на відсутність на поточний момент передумов для зміни рейтингу протягом року.

Кредитний рейтинг - це універсальний інструмент для оцінки кредитоспроможності позичальника, надійності його боргових зобов'язань і встановлення плати за відповідний кредитний ризик.

Він дає можливість позичальнику заявити потенційним інвесторам і партнерам про свою кредитоспроможність, не розголошуючи при цьому конфіденційної інформації, і зробити відносини позичальника і інвестора максимально прозорими та ефективними. Позитивним є вже сам факт наявності в компанії кредитного рейтингу, незалежно від його рівня, оскільки це свідчить про інформаційну відвертість підприємства. При цьому, високий рівень кредитного рейтингу збільшує шанси залучити ресурси за нижчою ставкою.

Враховуючи проведений аналіз, кредитний ризик визначений Товариством як дуже низький, враховуючи те, що термін розміщення на депозиті вклади складає менш місяця від дати балансу, сума збитку від знецінення визначена на рівні 0 %.

До заходів з мінімізації впливу кредитного ризику Товариство відносить:

- встановлення внутрішнього обмеження обсягу дебіторської заборгованості в активах установи;
- диверсифікацію структури дебіторської заборгованості установи;
- аналіз платоспроможності контрагентів;
- здійснення заходів щодо недопущення наявності в активах Товариства простроченої дебіторської заборгованості.

Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що можливі труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Контроль ліквідності здійснюється шляхом планування поточної ліквідності. Проводиться аналіз термінів платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнозних потоків грошових коштів від операційної діяльності.

Інформація щодо платежів за фінансовими активами та зобов'язаннями Компанії в розрізі строків погашення представлена наступним чином:

Період, що закінчився 31.03.2023 року	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 6 місяців	Від 6 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
Поточні фінансові інвестиції							
Грошові кошти на рахунках у банках		10					10
Інша поточна дебіторська заборгованість				12 300			12 300
Всього активи		10		12 300			12 310
Кредиторська заборгованість				7 210			7 210
Всього зобов'язання	0	0	0	7 210	0	0	7 210

Також в Товаристві для внутрішньої системи заходів із запобігання та мінімізації впливу ризиків створені: система управління ризиками, внутрішній аудит (контроль), корпоративне управління.

Ринковий ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

Відсотковий ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливую вартість чистих активів.

Усвідомлюючи значні ризики, пов'язані з коливаннями відсоткових ставок у високоінфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, керівництво Товариства контролює частку активів, розміщених у боргових зобов'язаннях у національній валюті з фіксованою відсотковою ставкою. Керівництво Товариства здійснює моніторинг відсоткових ризиків та контролює їх максимально припустимий розмір. У разі зростання відсоткових ризиків Товариство має намір позбуватися боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою. Моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів.

Для оцінки можливих коливань відсоткових ставок Товариство використовувало історичну волатильність відсоткових ставок за строковими депозитами (до 1 року) за останні 5 років за оприлюдненою інформацією НБУ.

Товариство визнає, що обґрунтовано можливим є коливання ринкових ставок на ± 4 процентних пункти. Проведений аналіз чутливості заснований на припущенні, що всі інші параметри, зокрема валютний курс, залишатимуться незмінними, і показує можливий вплив зміни відсоткових ставок на 4 процентних пункти на вартість чистих активів Товариства.

Можлива зміна справедливої вартості боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою розрахована як різниця між дисконтованими грошовими потоками за діючою ставкою та дисконтованими грошовими потоками у разі зміни відсоткової ставки за кожним фінансовим інструментом.

9. УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ ТОВАРИСТВА

Товариство розглядає управління капіталом як систему принципів та методів розробки і реалізації управлінських рішень, пов'язаних з оптимальним формуванням капіталу з різноманітних джерел, а також забезпеченням ефективного його використання у діяльності Товариства. Ключові питання та поточні рішення, що впливають на обсяг і структуру капіталу, а також джерела його формування, розглядаються управлінським персоналом. Механізм управління капіталом передбачає чітку постановку цілей і завдань управління капіталом, а також контроль за їх дотриманням у звітному періоді; удосконалення методики

визначення й аналізу використання усіх видів капіталу; розроблення загальної стратегії управління капіталом.

Управлінський персонал здійснює огляд структури капіталу на кінець кожного звітного періоду. При цьому проводиться аналіз вартості капіталу, його структура та можливі ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик. Товариство може здійснювати регулювання капіталу шляхом зміни структури капіталу. Система управління капіталом може коригуватись з урахуванням змін в операційному середовищі, тенденціях ринку або стратегії розвитку.

Управління капіталом Товариства спрямовано на досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику;
- дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Товариства функціонувати в якості безперервного діючого підприємства.

Товариство вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, відображеного в балансі.

Склад власного капіталу на дату фінансової звітності:	5 110 тис. грн.
- Зареєстрований капітал (оплачений капітал)	5 100 тис. грн.
- Додатковий капітал	7 тис. грн.
- Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	3 тис. грн.
- Резервний капітал	0 тис. грн.

10. ПОДІЇ ПІСЛЯ ДАТИ БАЛАНСУ

Для фінансової звітності Компанії на 31 березня 2023 року, вплив подій та ринкової кон'юнктури, що виникли внаслідок війни в Україні, на фінансову звітність, є некоригуючою подією. Це пов'язано з тим, що значні несприятливі зміни в економічних умовах та політичному/діловому середовищі стали прямим наслідком подій, що відбулися після звітної дати – вторгнення в Україну було конкретною, визначеною подією, яка сталася 24 лютого 2022 року, тобто після закінчення звітного періоду.

Компанія з 24 лютого 2022 року своїй діяльності керувалась Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» та Постановою Правління Національного банку України від 24 лютого 2022 року м. Київ № 18 «Про роботу банківської системи в період запровадження воєнного стану» https://bank.gov.ua/admin/uploads/law/Resolution_24022022_18_kp.pdf, Компанія продовжує свою роботу з урахуванням обмежень, визначених цією Постановою.

Під час воєнного стану в Україні ввели тимчасові правила для міжнародних грошових переказів. Наразі ліміт на перекази між банківськими картками встановлений на рівні до 100 тис. грн. в еквіваленті на місяць.

Ми звертаємо увагу на існування також невизначеності у зв'язку з руйнівними наслідками військового вторгнення росії, що негативно впливають як на економіку в Україні, так і в світі, а також на стан бізнесу Компанії та її операційну діяльність в майбутньому.

Остаточна оцінка втрат економіки від повномасштабної агресії росії проти України насамперед залежатиме від тривалості воєнних дій.

Передбачити масштаби впливу ризиків на майбутню діяльність Компанії на момент складання фінансової звітності з достатньою достовірністю неможливо. Тому фінансова звітність не містить коригувань, які могли б бути результатами таких ризиків. Вони будуть відображені у фінансової звітності, як тільки будуть ідентифіковані і зможуть бути оцінені.

Керівництво впевнене, що воно вживає та буде вживати всіх необхідних заходів для забезпечення стабільної діяльності Компанії та отримання доходів.

Крім вищезазначених, не існує подій, що відбулися після 31 березня 2023 року, які вимагають коригування або розкриття у фінансовій звітності та можуть мати суттєвий вплив на фінансовий стан Товариства. Немає і не передбачається пред'явлення до Товариства будь-яких претензій, пов'язаних із судовими справами.

Директор _____

Джафарян Рустам Арменович

Головний бухгалтер _____

Ковальчук Тетяна Юрївна